

گلابه از تخلفات
برخی اعضای شوراهای شهر

مرئضی طلایی، نایب رئیس پیشین شورای شهر تهران درباره آسیب‌شناسی علت افول جایگاه شوراهای اسلامی شهر و روستا در سطح کشور گفت: «بخش مهمی از عوامل کاهش میزان تاثیر و اهمیت شوراهای در سطح جامعه به عملکرد بعضی اعضای این نهادها بازمی‌گردد؛ در واقع تخلفاتی که در طول سال‌های گذشته به شکل متناوب توسط اعضای برخی شوراهای شهرهای کوچک و بزرگ یا شوراهای روستایی رخ داده است، هم جایگاه شوراها در میان افکار عمومی را پایین آورده و هم بهانه‌ای به دست برخی مسئولان برای تضعیف جایگاه شوراهای داده است.» به گزارش ایلنا، او گفت: «همچنین نمی‌توان از مسائل سیاسی و جناح‌بازی‌های اعضای شوراهای در برخی دوره‌ها صرف‌نظر کرد و در مجموع شاهد آن بوده‌ایم که در برخی موارد این شوراهای بوده‌اند که خودشان، باعث کوچک‌شمردن خودشان شده‌اند. همچنین، هم دستگاه‌های دولتی و محلی به نفعی شوراهای را رقیب خودشان می‌دانند و هم نمایندگان مجلس، اعضای شوراهای رقیب خودشان تلقی می‌کنند.»

شناسایی ۲۷۰ بیمار مبتلا
به مالاریا در بلوچستان

به گزارش تسنیم، صلاح‌الدین بويا، رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران‌شهر گفت: «از ابتدای سال تاکنون ۲۷۰ مورد بیمار مبتلا به مالاریا در شهرستان‌های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایران‌شهر شناسایی شده که ۱۱۳ مورد آن مربوط به شهرستان راسک بوده است.» رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران‌شهر با تاکید بر اینکه مبارزه با بیماری مالاریا تعامل بین دستگاهی می‌طلبد و به ۱۶ ارگان از جمله محیط زیست مرتبط است، گفت: «در گذشته مالاریا کشته می‌داد که خوشبختانه در پنج‌سال اخیر بیماری مالاریا هیچ کشته‌ای نداشته است.» او با اشاره به اینکه بهترین راه مبارزه با پشه مالاریا آموزش مردم است، گفت: «پشه آندس نیز در منطقه جایبار مشاهده شده، ولی بیماری مربوط به آن تاکنون دیده نشده است.»

جریمه ۲۰ میلیاردی
یک مدرسه غیرانتفاعی

یک مدرسه غیرانتفاعی، ۲۰ میلیارد ریال جریمه شد. مدیرکل تعزیرات حکومتی اردبیل از محکومیت یک مدرسه غیرانتفاعی به دلیل اضافه دریافتی ثبت نام دانش آموزان خبر داد. به گزارش مهر، علی رحیمی آذر، مدیرکل تعزیرات حکومتی اردبیل گفت: «پرونده یک مدرسه غیرانتفاعی در اردبیل که ۹۲۲ میلیون ریال وجه اضافه برای ثبت نام از اولیای ۴۰ نفر از دانش آموزان دریافت کرده بود، در شعبه چهارم بدوی تعزیرات حکومتی شهر اردبیل رسیدگی شد.» او افزود: «شعبه پس از بررسی مستندات و با توجه به مدارک موجود در پرونده، اتهام انتسابی را محرز و علاوه بر مهور کردن پرونده واحد به تخلف اول، مدیر مدرسه را با استفاده از مصوبه شورای عالی اقتصادی سران قوا به پرداخت ۲۳ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال جزای نقدی معادل ۲۵ برابر ارزش ریالی تخلف محکوم کرد.» او افزود: «در گشت مشترک اداره صمت و آموزش و پرورش، این تخلف مشاهده و پرونده آن برای رسیدگی به تعزیرات حکومتی ارسال شده بود.»

استعفا، تغییر شغل و ترک کار پرستاران

هم میهن در گفت و گو با پرستاران معترض

جزئیات خروج تعدادی از آنها از نظام درمان و تشدید التهاب در جامعه پرستاری را بررسی کرد

سارا سبزی
خبرنگار گروه جامعه

گروهی از پرستاران بیمارستان‌های شهدای تجریش تهران، بیمارستان طالقانی چالوس، بیمارستان طالقانی آبادان و پرستاران چندین مرکز درمانی یزد، با استعفا دسته جمعی شان در ماه‌های گذشته، خبرساز شده‌اند. آنها در اعتراض به و خیم شدن شرایطشان تصمیم به ترک کار گرفتند؛ اتفاقی که در یک سال گذشته بارها در ابعاد مختلف، در مراکز درمانی رخ داد و عمق بحران را در بیمارستان‌ها و شبکه بهداشت و درمان نشان داد.

به بهار سال گذشته برمی‌گردیم؛ زمانی که ۲۰ پرستار در بیمارستان امیرعلم تهران استعفا دادند. تا پیش از این جامعه پرستاری تنها معترض بود؛ به میزان حقوق دریافتی، به قانونی که اجرائی می‌شد، به شیفت‌های طولانی، به کمبود نیرو و تبعیض‌ها. اما حالا «استعفا دسته جمعی» به دایره اعتراضاتشان اضافه شده است. از دی ماه سال گذشته تا فروردین ماه امسال موارد متعددی از این اقدام اعتراضی در بیمارستان‌ها و شهرهای مختلف تکرار شد؛ از ترک کار تعداد زیادی از پرستاران یزد تا استعفا پرستاران از شبکه بهداشت و درمان چالوس. حالا باید به این موارد استعفا دسته جمعی ۴۳ نفر از پرستاران اتاق عمل و بیهوشی بیمارستان شهدای تجریش را هم اضافه کنیم.

در نامه استعفا اعتراضی پرستاران بیمارستان شهدای تجریش، اما به چندین نکته اشاره شده بود: «رسیدگی نکردن به پیگیری‌های مکرر درباره مطالباتی مانند نرخ‌های پایین اضافه کاری، حقوق و کارانه، پرداخت نکردن تعرفه طبق دستورالعمل مصوب، حق اشعه، حق لباس و حق مسکن مصوب وزارت کار بخشی.» اینها بخشی از دلایل استغفایشان بود که در نامه استعفا پرستاران دیگر هم می‌توان همین دلایل را دید. شیفت‌های سنگین کاری، کمبود نیروی انسانی و فقدان احترام در محیط کار، انجام کارهای بی ارتباط و خارج از حیطه شرح وظایف مانند کارهای مرتبط با داروخانه منشی و کمک‌بهار هم در متن استعفا پرستاران بیمارستان شهدای تجریش دیده می‌شود.

چند روز قبل از استعفا پرستاران بیمارستان شهدای تجریش، نامه استعفا دیگری از طرف پرستاران بیمارستان طالقانی آبادان امضاء شد و امضای ۲۰ نفر از آنها پای آن نشست. بخشی از دلایل استعفا آنها درست مشابه پرستاران بیمارستان شهدای تجریش بود. آنها دلیل استعفا خود را شیفت‌های سنگین، تعداد نیروهای کم در شیفت‌های کاری اعلام کرده بودند. آنها در این نامه تاکید کرده بودند که توان جسمی و روحی ادامه همکاری در چنین شرایطی را ندارند. در همین یک‌ماه اخیر هم پرستاران بیمارستان‌های گلستان و

بقای اهواز و بیمارستان باغملک، اعتراض کردند. ترک کار نیروهای پرستاری از طرف معاونت پرستاری وزارت بهداشت هم تایید شده است؛ عباس عبادی، آبان‌ماه سال گذشته اعلام کرده بود که ۲۱۰ هزار نفر در گروه پرستاری شاغلند. عمده این افراد پرستاران زن هستند که بعد از مدتی حدود ۱۵ درصد آنها به دلایل مختلف از جمله سختی کار، مشکلات معیشتی یا دلایل دیگر ترک خدمت می‌کنند. او گفته بود: «در مجموعه نظام سلامت سالانه حدود ۴ تا ۵ هزار نفر شامل پزشک، کارمند عادی، پرستار و... بازنشسته می‌شوند. برخی از پرستاران هم ممکن است پس از پایان طرح، تمایل به اشتغال نداشته باشند؛ چرا که پرستاری یک حرفه سخت و پرمشقت است و شیفت‌های طولانی دارد.» گفت‌وگو با پرستاران جوان و با سابقه نشان می‌دهد که این روند همچنان ادامه دارد و نیروهای پرستاری به دلیل فشار کاری زیاد و بی‌عدالتی در پرداخت‌ها تمایل زیادی به خروج از سیستم درمانی پیدا کرده‌اند. آنها در گفت‌وگو با هم میهن از دلایل استعفا خود می‌گویند.

با وجود استعفا، ترک کار نکرده‌ایم

یکی از پرستارانی که در جریان استعفا پرستاران بیمارستان شهدای تجریش قرار دارد و تمایلی ندارد نامش در گزارش بیاید، به هم میهن می‌گوید که هیچ‌یک از پرستارانی که این نامه را امضاء کرده‌اند، هنوز ترک کار نکرده و البته هنوز هم بازخوردی از این اعتراض دریافت نکرده‌اند. این ماجرا هم فقط مربوط به پرستاران بخش اتاق عمل بوده است. این پرستار حدود ۱۵ سال سابقه کار دارد و پیش از استعفا دسته جمعی، تصمیم گرفته بود این بیمارستان را ترک کند. «بیشترین مسئله‌ای که گروه پرستاری با آن درگیر است مربوط به مسائل معیشتی می‌شود. حقوقی که آنها دریافت می‌کنند برای گذران زندگی سخت است، این افراد مجبورند در دو یا سه مرکز درمانی کار کنند. سال ۹۶-۹۵ که حقوق ما حدود سه میلیون تومان بود، قیمت دلار ۳۵۰۰ تومان بود، در آن دوره بسیاری از همکاران می‌توانستند با کار کردن در دو مرکز یا با حقوق یک زوج و کمک وام، یک خانه یا ماشین بخرند، اما حالا دیگر امکانش وجود ندارد. در این شرایط حتی گروه پزشکی هم مشکل دارند.» او تاکید می‌کند که اعتراضات اخیر، جنبه سیاسی ندارد و تمام همکاران به دنبال حقوق خودشان هستند: «در دوران کرونا مرکز ما بیمار کرونایی پذیرش می‌کرد و این بیماران به بخش ارجاع داده می‌شدند. آمار مرگ و میر بالا بود و همه می‌ترسیدند، اما با وجود این شرایط کار خودمان را انجام می‌دادیم و ترک کار نکردیم.» این پرستار می‌گوید که حقوقش با ۱۵ سال سابقه کار، در مجموع ۱۵ میلیون تومان است: «تعرفه یک ساعت اضافه کاری پرستاران بسیار پایین است، مثلاً این تعرفه برای پرستارانی که استخدام دانشگاه علوم پزشکی هستند، بین ۱۸ تا ۲۸ هزار تومان است؛ یعنی من اگر ۱۰ ساعت اضافه کاری داشته باشم در نهایت ۲۵۰ هزار تومان بابت آن دریافت می‌کنم که با آن نمی‌شود حتی یک کیلو گوشت خرید.»

این پرستار توضیح می‌دهد که پرستاران برخی گروه‌ها به دلیل

کمبود نیرو، باید اضافه کاری اجباری داشته باشند: «ما سابقه کاری بیشتری داریم اما اضافه کاری بالایی نمی‌کنیم و ترجیح می‌دهیم در مراکز دیگر کار کنیم تا درآمد بیشتری هم داشته باشیم. من تصمیم به اعتراض نداشتم، قرار بود استعفا دهم و به مرکزی بروم که درآمد بیشتری داشته باشم. بیمارستان‌های دولتی قبلاً نسبت به بخش خصوصی پرداختی بهتری داشتند، اما حالا وضعیت برعکس شده و آنها افزایش حقوق بیشتری دارند. پرستاری که مهارت داشته باشد، می‌تواند خارج از بیمارستان درآمد بیشتری داشته باشد. حتی اگر مهاجرت کنند هم ساعت کاری کمتر و حقوق بیشتری دارند. اگر در رشته ما تعهد اضافه کار منطقی باشد، پرستار در بخش دیگری کار نمی‌کند.»

به گفته او، تعداد زیادی از پرستاران، شیفت شب را در یک بیمارستان می‌گذرانند و شیفت صبح به بیمارستان دیگری می‌روند: «این موضوع تنها مربوط به بیمارستان مانی‌شود. بحث بالادستی مربوط به وزارتخانه است. برای مثال قرار بود تعرفه گذاری بر اساس خدمات گروه پرستاری انجام شود، اما با انجام نشده با تعرفه در نظر گرفته شده ناچیز بوده است.»

محمد نطفانی، یکی از پرستارانی است که سال گذشته از همین بیمارستان استعفا داد؛ او یکی از دلایل تصمیم به خروج از این بیمارستان را افزایش کاری زیاد می‌داند. او درباره دلیل استعفا دسته جمعی پرستاران بیمارستان شهدای تجریش هم اطلاعاتی دارد و می‌گوید که دلیل این تصمیم، فشار کاری بالایی پرستاران بود: «این بیمارستان آتندهای جراحی معروفی دارد و زیزیدنت‌ها هم کار جراحی را انجام می‌دهند. تعداد نیرو کم است، در نتیجه باید شیفت‌ها و فشار کاری بیشتری را تحمل کنند. بیمار هنوز از اتاق عمل بیرون نیامده، زیزیدنت به کادر اتاق عمل می‌سپارد که کارهای او را انجام دهد تا یک بیمار دیگر پذیرش شود؛ یعنی قبل از اینکه کار بیمار قبلی تمام شود، زیزیدنت آماده جراحی بعدی می‌شود. دلیل آن هم نگاه مالی به ماجراست، اقدامات درمانی با کمترین امکانات و در سریع‌ترین زمان انجام می‌شود.» او ادامه می‌دهد که فشار کاری در این بیمارستان روی کادر اتاق عمل و اورژانس زیاد است و به همین دلیل موارد ترک کار هم زیاد دیده می‌شود: «قبل از استعفا دسته جمعی هم تعدادی از پرسنل اورژانس استعفا دادند و ترک کار کردند. مواردی از اعتصاب هم بود، اما متأسفانه این اقدامات به نتیجه نمی‌رسد. زمانی که وارد اورژانس شدم، تعداد پرسنل این بخش حدود ۷۰ نفر بود، اما کم‌کم تعداد پرستاران کمتر شد. گروهی از آنها استعفا می‌دادند یا به بخش‌های دیگر منتقل می‌شدند، کسی حاضر نبود در بخش اورژانس کار کند. وقتی تصمیم گرفتیم مسائل را به صورت قانونی بیان کنیم و بگوییم اضافه کاری اجباری نیست، با مسئولان بیمارستان درگیری پیدا کردیم، در مقابل فشارهایی هم به ما وارد می‌شد، اما نفعی برایمان نداشت.»

نطفانی می‌گوید که علاوه بر پرستاران و کمک‌بهاران، پزشکان دانشجویی هم تحت فشار زیادی قرار دارند: «ما می‌گفتیم برخی از موارد اورژانسی نیستند و نباید بستری کنید، اما این کار را انجام

گزارش
سلامت